

[Mølgaard]

sig, det kan man vel ikke opretholde på længere sigt.

Jeg har ikke bedt fru Lilli Gyldenkilde give en vurdering af forholdene i Polen. Jeg har blot lyttet til fru Lilli Gyldenkildes bekendelse til en enhedsfagbevægelse, og så har jeg konstateret over for fru Lilli Gyldenkilde, at det er netop det, man gør op med i Polen. Det er ganske centralt. Det er et centralistisk synspunkt, SF forsvarer, og det kan jeg vitterligt ikke forstå at SF vil gøre.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Det er angående den socialdemokratiske ordførers bemærkninger til mig vedrørende de syv kvindelige svejsere på Frederikshavns Værft, som ikke kan få lov til at blive optaget i den fagforening, som 16 kvindelige svejsere allerede er optaget i, og som værftets øvrige svejsere naturligvis også tilhører. Jeg forstod på hr. Hans Jørgen Jensen, at der fandtes en instans, som nok skulle klare det spørgsmål; det er blot mærkeligt, at det ikke er sket allerede.

Jeg vil gerne spørge hr. Hans Jørgen Jensen, om han vil lægge sin politiske indflydelse og den indflydelse, han har gennem sin fagforeningspolitiske tyngde, ind i en løsning af dette spørgsmål, sådan at fællestillidsmanden på Frederikshavns Værft kan erklære, at de nu kan arbejde sammen med de syv kvindelige svejsere, for nu tilhører de det rigtige fagforbund. Det ville jo være ulykkeligt, om en sådan løsning ikke kunne komme og komme hurtigt.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Når man hører hr. Erlendssons bemærkninger, kunne man fristes til at tro, at hr. Erlendsson også ville til at lovgive for grænseaftaler; sådan lod det næsten for mig. Men det håber jeg da ikke, for det, der er tale om, er jo, at de kvindelige svejsere er tilknyttet Kvindeligt Arbejderforbund, medens det normalt er Metalarbejderforbundet, der organiserer og overenskomstdækker dem. Derfor kan jeg sige, at vel er der en diskussion de to forbund imellem om, hvor de pågældende skal være organiseret p.t., men som jeg forklarede, har man i landsorganisationen et

grænseudvalg, der beskæftiger sig med den slags ting, og jeg tror, som jeg sagde, at det vil blive løst ad den vej. Jeg føjede til, at organisation af medlemmer og eksklusivbestemmelser er noget, som også vil kunne klares bedre af arbejdsmarkedets organisationer end ved en indgriben med lovgivning her i folketinget.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Jeg bad ikke om nogen ny lovgivning. Jeg bad hr. Hans Jørgen Jensen med sin personlige indflydelse, både politisk inden for socialdemokratiet og inden for fagforeningerne, om at sørge for, at der meget hurtigt sker en ændring af det mærkværdige forhold, at 16 kvindelige svejsere kan være optaget i den rigtige fagforening og de syv, der derefter kommer og ønsker at blive optaget samme sted, afvises, for det er en fuldstændig urimelig løsning.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er igen ordføreren for retsforbundet, som nu gentager, hvad han faktisk sagde før. Jeg skal for at forklare det meget kort sige: det er ikke enhedsfagbevægelsen, man gør op med; man gør op med et system, hvor fagbevægelsen er knyttet meget stærkt til ét parti. Det er det, man gør op med i Polen i øjeblikket. Vi kan ikke tale om de samme forhold herhjemme, for her er det ad demokratisk vej, at der er fagforeningsmedlemmer, som synes, det er fornuftigt – hvilket jeg ikke synes – at man har tilknyttet sig socialdemokratiet. Men der er en tydelig forskel. Det må retsforbundets ordfører kunne indse.

Steffensen (KrF):

Også jeg var forbløffet over arbejdsministerens ord om, at dette her var et anslag imod det arbejdsretlige system. Det har ikke været forslagsstillernes tanke, men vi mener, som jeg nævnte flere gange, at mindretallet dog må have lov til at organisere sig, som de vil, og det synes vi udmærket kan lade sig gøre inden for det arbejdsretlige system.